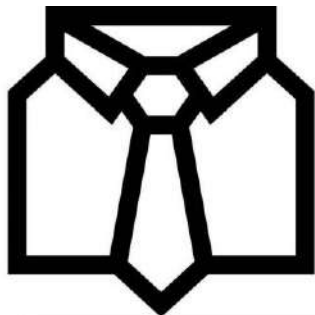

REIKIA AR NEREIKIA MOKYKLINIŲ UNIFORMŲ? MOKYTOJAI TAIP PAT TURI BŪTI UNIFORMUOTI?

Reikia ar nereikia mokyklinių uniformų? Tai amžinas ginčas, kuriame dalyvauja mokytojai, mokiniai ir jų tėvai. Uniformomis nepatenkinti dažniausiai būna mokiniai. Uniformų priešininkai kelia saviraiškos laisvės klausimą – jei visi mokiniai privalo rengtis vienodai, kaip jaunas žmogus gali pabrėžti savo individualumą? Be to, drabužio sukirpimo stilius nebūtinai taip pat gerai tinka visiems jį dėvintiems mokiniams. Nepaisydamos šių argumentų, dažnai mokyklos vis tiek reikalauja vilktis uniformas. Mokymo įstaigose labai svarbu tvarka, stengiamasi užkirsti kelią madų vaikymuisi.

Daugelis mano, kad dėvėdami uniformas mokiniai jaučiasi vienos organizacijos – mokyklos – dalimi. Šitaip jie rengiasi ir darbui. Juk ne viena didelė įmonė reikalauja, kad darbuotojai dėvėtų uniformas.

Mes, žurnalistai, esame įsitikinę, kad mokyklinė uniforma ne tik išsprendžia šią problemą, bet ir padeda mokiniams sutelkti mintis į pagrindinį tikslą mokykloje – mokymąsi, be to, skatina labiau laikytis bendros mokyklinės tvarkos, ugdo priklausomybės mokyklos kolektyvui jausmą, galimybę pademonstruoti šią priklausomybę įvairių tarp mokyklinių renginių metu.

Pasidomėjome, ką Rūkainių gimnazijos mokiniai galvoja apie uniformas, sužinojome mokinių nuomonę apie uniformas mokytojams.

MOKINIŲ ATSAKYMAI MOKYKLINĖ UNIFORMA

1. Ar Jūs sprendžiate apie žmogų iš jo aprangos stiliaus?

- o Taip, jei jis yra keistas ir banalus
- o Ne, aš esu tolerantiškas(a) viskam

o Man visiškai nerūpi

2. Ar bandote ką nors išreikšti savo apranga?

- o Savo požiūrį
- o Savo nuotaiką*
- o Nebandau išreikšti nieko

3. Ar Jūs iš vakaro pasiruošiate drabužius, kuriuos vilkėsite rytojais dieną?

- o Taip, ir labai atidžiai*
- o Kartais, kai žinau, kad kita diena bus labai svarbi
- o Niekada

4. Ar noriai vilkite mokykloje uniformą?

- o Ne, nes uniformos nemadingos
- o Taip, tai daug patogiau
- o Man jokio skirtumo*

5. Kaip manote, ar mokyklinės uniformos užgožia mokinio individualumą?

- o Taip, ir labai
- o Ne, mokykloje didžiausių dėmesį reikėtų skirti mokslams*

6. Kokios spalvų paletės mokyklinę uniformą mieliau rinktumėtės?

- o Pastelinės, nekontrastingos (pilki atspalviai)
- o Ryškios, kontrastingos spalvos (raudona – juoda)
- o Mokyklinės atributikos spalvos (balta - juoda)*

**RUKAINIŲ GIMNAZIJOS MOKINIAI PRISTATO
10 UNIFORMŲ KOLEKCIJĄ MOKYTOJAMS**

Nr. 1 IVG kl. (Jovita ir Norbert)

Nr. 2 IG kl. (Agnieška)

Nr. 3 IIG kl. (Beata)

Nr. 4 IIIG kl.

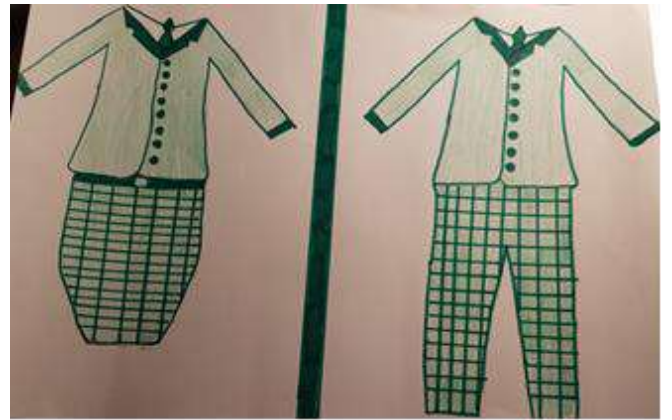

UNIFORMŲ KOLEKCIJA MOKYTOJAMS

5a klasė

Nr. 5 Dorota

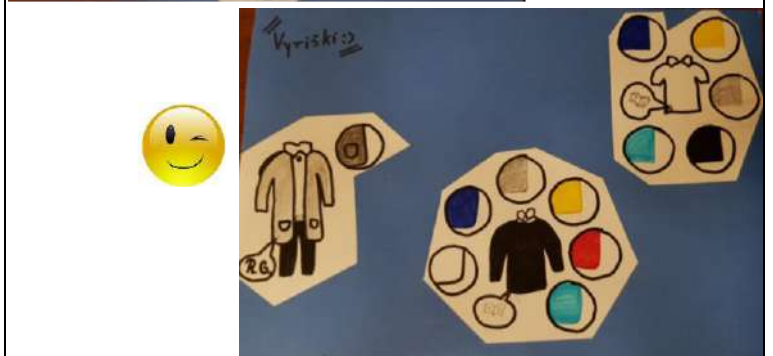
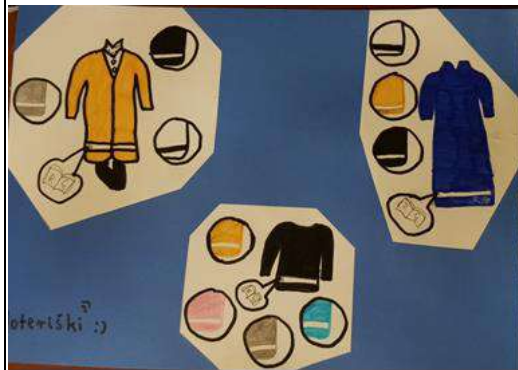
Nr. 6 Karolina

7a klasė

Nr. 7 Agnieška

Nr. 8 Patricija

Nr. 9 6a kl. (Maryja ir Aliona)

Nr. 10 8a kl.

LAIŠKAS MOKYTOJUI

Nemažai rašiau laiškų: mamai, giminėms, draugams, seneliams... Bet rašyti Mokytojui dar nė karto neteko. Niekada nepagalvojau, ką galėčiau Jam pasakyti...

Per vienuolika metų matau Mokytojų veidus, pažįstamus ir kaskart naujus. Būdavo visokių mokytojų: ir mylimų, ir nelabai mėgstamų. Ne kartą pastebėjau, kad, tik netekus kurio nors Mokytojo, suprasdavau, koks Jis buvo geras ir kaip mes visi Jo neįvertindavome ir nesuprasdavome, kol Jis buvo greta mūsų. Ir kaip skaudžiai pajusdavome, kad netekome kažko brangaus...

Net vienuolika metų prabėgo mokykloje. Ir dabar, kai netrukus teks palikti jau antraisiais namais tapusią klasę, mintimis nejučiom grįžti atgal... Pirmoji mokytoja, rūpestinga ir švelni, kaip mama, pirmosios raidės, taip kruopščiai išraitytos tarp tiesių sąsiuvinio eilučių. O kiek naujų draugų, kiek žinių įgyta per tuos metus! Čia prabėgo pirmoji meilė, pirmi nusivylimai. Ir pamokos... Jos man dabar iškyla kaip viena didelė pamoka. Kiek daug mokytojų dalijosi savo gyvenimo patirtimi, atskleisdavo vis kažką naujo ir nežinomo. Ir tikriausiai gerai, kad Jų buvo tiek daug, nes kiekvienas Mokytojas ateidavo su savo požiūriu ir palikdavo kažką nepakartojamo. Negaliu pamiršti dėmesingo Mokytojo žvilgsnio, kuris supdavo mane klasėje. Ir būdavo labai gera, kai Jis suprasdavo, kad man be galo liūdna, todėl atsakinėti būtų sunku. Ir nepykdavo, kai linksmų naujienų pilna nesulaukdavau pamokos galo ir trukdydavau pasakoti rašytojo biografiją. Jis suprasdavo, nes tai – Mokytojas.

Tai tik Tu, Mokytojau, dovanoji visiems mums skriaudas, kai kiti žmonės įpratę neatleisti niekam, ir išdaliji save tūkstančiams, kai dauguma siekia naudoti tik sau. Kas daugiau gali laukti, kai visi pamiršta, tikėti, kai visi nusigręžia? Tu čia, šalia mūsų, – paprastas, bet kartu nežemiškas. Tai Tu man padėjai parašyti pirmą žodį: „Mama“, su Tavo pagalba aš įsidėmėjau daugybę šalių su jų sostinėmis, Tu man papasakojai apie Didžiuosius Lietuvos kunigaikščius, o šiltą, vėlyvą vakarą, žiūrėdama į dangų, aš surasiu tarp daugybės žvaigždžių ir Šiaurinę žvaigždę, ir Grįžulo Ratus... Ir dar daug daug ko aš išmokau, nes Tu man padėjai. Kiek dabar daug aš žinau,

su pirmokėliais, nes Tu, Mokytojau, nepagalėjai žinių. Tu atidavei man ir mums visiems dalelę savo širdies. Už tai visi mes Tau dėkingi, Mokytojau.“

palyginti

Jeigu radote gramatikos klaidą, prašome tai laikyti autorių ar redaktorių akies klaida!

“Rašaluotų pirštų” leidėjai: neformaliojo švietimo programa „Mes - žurnalistai“

Redakcinė kolegija: lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Lilija Jeremejeva, IG klasės mokiniai: Monika Pranskūnaitė, Elžbieta Turenko, Inesa Stankevič, Viktorija Pozniak, Agnieška Lokutijevska, Evelina Rusakevič, Donata Polujanska, Ernest Kucevič, Kšyštof Mikulinas.

Šį laikraštuką taip pat galite pamatyti interneto svetainėje www.rukainiai.vilniausr.lm.lt/